

den for administrative Sager almindelige Maa-
den har brugt en saadan Form som den,
hvort denne Sag er fremkommen, nemlig
den kongelige Anordnings. Der er tillige
en anden Grund, hvorfor det maa være
af Vigtighed, at denne Sag ordnes ved Lov.
Vi have nemlig seet, at der har været megen
Modstand mod den, og denne Modstand er
ikke endnu hævet. Endelig er den afgaaede
Kultusminister efter Modstræben gaaet ind paa
at give disse Indrømmelser om Kirker og
Kirkegaarde ved en Anordning. Naar vi skulle
sikkre Sognebaandsløserne denne Ret, da maa
det være paa en saadan Maa-
den kan tilbagefalde uden Rigsdagens Samtykke,
og det kan kun skee ved Lov; thi en Anord-
ning kan ligesaa godt tilbagefalde uden Rigs-
dagens Samtykke, som den er givet uden dette.
Jeg er derfor enig med den ærede Forslags-
stiller i, at disse Tillæg til Lov om Sogne-
baandets Løsning bør emanere som Lov, eller,
vættene sagt, at ethvert Tillæg til denne Lov
bør emanere som Lov. Derimod er jeg ikke
ganske enig med ham om Indholdet af det
af ham indbragte Forslag. Jeg mener nemlig,
at den Ret, som ved dette Tillæg er indrøm-
met Sognebaandsløserne, er for snap tilmaakt.
Jeg seer ikke nogen Grund, hvorfor der skal
være Indskrænkninger med Hensyn til Aller-
gang, og jeg seer endnu mindre nogen Grund
til, at det skal være den udenfogens Præst for-
meent at prædike for Sognebaandsløserne i
den Kirke, indenfor hvis Sognegrænses de
boe. Dette vil jo have nogle besynderlige Føl-
ger i Livet; thi naturligviis ønske Sogne-
baandsløserne, naar deres Præst kommer til
dem i kirkelige Forretninger, ogsaa at høre
ham forkynde Guds Ord for dem. Dersom
han f. Ex. kommer til Bårnebaad, maa han
vel forrette denne i Kirken, men derimod ikke
besidde Prædikestolen og holde Gudsstjeneste.
Han vil imidlertid ganske naturlig rette sig
efter deres Ønske og forkynde dem Ordet i
deres Hjem; men det forekommer mig under-
ligt, at en Gudsstjeneste skal deles paa den
Maa-
den og afbrydes med en Gång fra Kirken
til Hjemmet. Det Naturligste maatte dog være,
at Gudsstjenesten blev afholdt fuldstændig der,
hvor den hører hjemme, nemlig i Kirken. Det

har altid staaet for mig, som om Sognebaands-
løsningen kun kunde have Betydning i det
Dieblit, Kirken blev fri. De Gamle og de
Svage kunne ikke let gjøre mange Reiser,
og det er i ethvert Tilfælde unaturligt, at
Mange i en Egn skulle tilbagelægge en Bei-
længde, naar Een kunde gjøre det for dem Alle,
og det har naturlig til Følge, at Sognebaands-
løserne ikke fuldt kunne nyde det Gode, som
Loven giver; det har til Følge, at de ikke saa
ofte kunne høre deres Præst eller deeltage i
offentlig Gudsstjeneste hos ham, som naar han
kunde komme til dem. Man kan nu vel
sige, at han kan komme til dem i en gu-
delig Forsamling; men vi vide jo ikke en-
gang rigtigt, om dette er tilladt efter Lo-
ven om Sognebaands Løsning. Derimod
vide vi, at efter Grundlovens Givelse have i
1851 to Præster faaet Brettesættelse, fordi de
efter Indbydelse vare mødte ved en gudelig
Forsamling. Naar nu Sognebaandsløserne
ikke vide, om de udsette den Præst, til hvem
de have sluttet sig, for Ubehageligheder ved at
anmode ham om at komme til gudelige For-
samlinger, saa afholde de sig fra at bede ham
derom. Var Kirken derimod aaben for dem,
naar deres Præst kom for at prædike for
dem, vilde de naturligviis anmode ham om at
gjøre det, naar det var hans Leilighed. Jeg
kan derfor ikke ansee det Tillæg til Loven, der
her er indbragt, for at være fyldestgjørende,
og det saa meget mindre, som der er en anden
Konsekvens af Loven om Sognebaands
Løsning, hvorom et Forslag allerede er ind-
bragt i den anden Afdeling af Rigsdagen.
Det er med Hensyn til at give Sognebaands-
løserne Ret til at danne smaa Menigheder ved
frie Præster. Dersom dette Forslag bliver til
Lov, hvad jeg dog ikke venter vil skee i denne
Session, men naar den Tid kommer, at det
bliver indrømmet Menighederne, hvor de ikke
have en Præst i Egnen, som de kunne slutte
sig til, selv at maatte lønne en Præst og faae
en Kandidat, der opfylder de Betingelser,
som Folkekirken iøvrigt forlanger af sine Præ-
ster, ordineret og derefter til deres Præst, da
vil det dog være en Nødvendighed, at han
maa have en Kirke at prædike i; thi da kunne
jo Sognebaandsløserne ikke, ved at gjøre en